

SUPERCYRL

A HOLNAP HŐSNŐVE

Apám, kinek nevét nem örökítem meg, mert nem akarom, hogy ismertté váljon, nem nemes és méltó módon halt meg.

Egy bűnöző, egy tolvaj, egy hazudozó, aki akkoriban a **Krem** nevet használta, és állítólag a Sárga Hegyekből származott, leszúrta egy szablyával.

Krem előző nap érkezett kötányánkra. Menedéket és élelmet kért, amit meg is kapott jószágos és istenfélő családomtól.

Másnap azonban szöváltásba keveredett apámmal új királyunkat illetően.

A szöváltás úgy ért véget, hogy Krem előhúzta a fegyverét.

Drága apám fegyvertelen volt.

Akkoriban felkavart, hogy Krem a pengéjét apám testében hagyta, mert nagyon szépen megmunkált kard volt.

Úgy éreztem, méltó lenne még az Ősi Kód Lovagjaihoz is.

Tanúsítom, hogy nem hatolt be oly mélyen a mellkasba, hogy ne lehetett volna ügyesen kirántani a gyilkosság utáni pillanatban.

Ha egy magamfajta gyermek - hisz akkor még az voltam, noha nem szívesen ismertem be - egyszerűen kihúzhatta a fegyvert...

...vajon mi tartotta vissza Kremet abban, hogy magával vigye?

Meg akartam tudakolni tőle, és már a nyelvem hegyén volt a kérdés, amikor Supergirl és én végül rátaláltunk e hitvány laforra, és az könnyes szemmel az életéért könyörgött.

De Supergirl bevitte a végzetes csapást, és Krem holtan esett össze, mielőtt kérdezhettem volna.

Így hát e körülmény a mai napig rejtély előtttem.

Ám túlságosan előreszaladtam az időben... Rossz szokásom ez.

Engedtessek meg hát, hogy hagyományosabb módon folytassam történetemet. Így világosabbá tudom tenni előtте a kezdetét, ezért a végét is jobban megérted majd.

Síró Anna hat fivérrel áldott meg engem, kik mind idősebbek nálam.

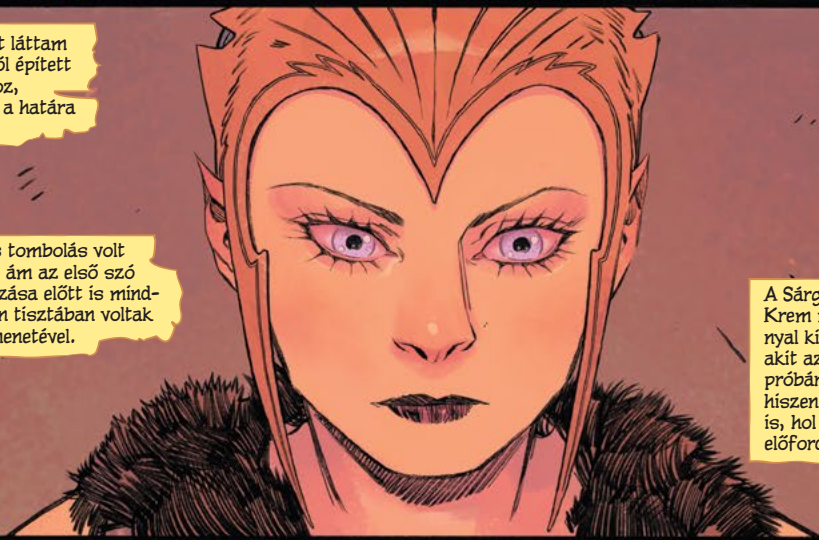
És azon a börtvégi estén egymást túlharsogva kiabáltak, nagy hangon forralva bosszút.

Ám elég gyesznőt láttam összekapni sárból épített kastélyukon ahhoz, hogy tudjam, hol a határa a heveskedésnek.

Nemes tombolás volt ugyan, ám az első szó elhangzása előtt is mindannyian tisztában voltak végkimenetével.

A Sárga Hegyekből jött Krem minden bizonynyal királyi ügynök volt, akit azért küldtek, hogy próbára tegyenek minket, hiszen még a síkságon is, hol szeretik a királyt, előfordulnak kétkedők.

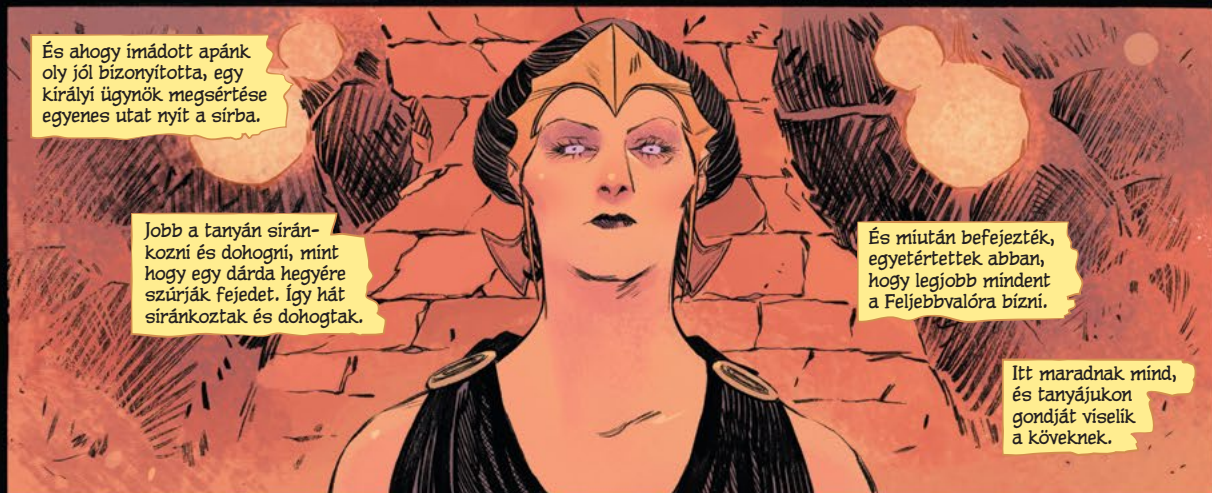

És ahogy imádozt apánk oly jól bizonyította, egy királyi ügynök megsértése egyenes utat nyit a sírba.

Jobb a tanyán siránkozni és dohogni, mint hogy egy dárda hegyére szúrják fejedet. Így hát siránkoztak és dohogtak.

És miután befejezték, egyetértettek abban, hogy legjobb mindent a Feljebbvalóra bízni.

Itt maradnak mind, és tanyájukon gondját viselik a köveknek.

Én azonban...

MEGKÉRDEZHETEM, HOVÁ INDULSZ E GYÖNYÖRŰ HOLDFÉNYES ÉJÉN, DRÁGA RUTHYE LÁNYOM?

MEGLEP, HOGY ITT LÁTLAG, ANYÁM.

REMÉLEM, APÁM HALÁLA NEM OKOZOTT NEKED ROSSZ ÁLMOKAT.

KISSÉ FIATAL VAGY AHHOZ, HOGY VÉRSZOMJASAN NEKIVÁGT A VILÁGNAK.

TALÁN JOBB LENNE, HA TESTVÉR-BÁTYÁIDRA HALLGATVA KIVÁRNÁD, HOGY JÖVŐTÉLTÉLLENBEN RÉSZESÜLTÜNK.

HMM.

HA MÁR VALAMI LEHETETLENT VÁRNÉK, INKÁBB AZT KIVÁNNÁM, HOGY APU TÁMADJON FEL A FÖLD ALÓL, ÉS ÖLELTEN ÚJRA MAGÁHOZ.

DE NEM TÁPLÁLOK HAMIS REMÉNYEKET.

NOS.

VIDD EL NÉHAI APÁD HÁTASÁT.

KOMISZ EGY JÓSZÁG, ÉS SEMMI KEDVEM GONDOSKODNI RÓLA. ELÉG BAJOM VAN ÍGY IS.

Bevallom, addig még sosem
hagytam el otthonunk
környékét, és azt vártam,
hogy félelem és gyanakvás
tölt el, amidőn elindulok
az éjszakában.

De valójában
egyedül a düh ülte
meg lelkemet.

A sors ezer istene iránt,
amiért hagyták, hogy Krem
megölje apámat.

És önmagam iránt,
amiért még nem kény-
szeríttem térdre azt
a senkiházi korcsot.